

SETMANARI IL·L·STRAT DE LITERATURA NOVAS Y ANUNGIS
Dedicat ab preferencia al desarrollo de la vida teatral de Catalunya

SURT LOS DISSAPTES

PREUS DE SUSCRIPCIO:

En Barcelona. Ptas. 2 trimestre.
Fora ciutat. . » 2 »
Extranjer y
Ultramar. . » 10 l' any.

Director: D. JOAN BRU SANCLEMENT

REDACCIO Y ADMINISTRACIO:
Carrer de las Cabras, 13, segón.
Bussó a la escala.

PREUS DE CADA NÚMERO:

Número corrent. . . 0'10 Ptas
» atrassat. . . 0'15 »
» » pera
los nò suscrits. . . 0'20 »

Biblioteca Popular Catalana

VOLUM VII.

Queda augmentat ab un volúm mes aquesta popular biblioteca, ab lo nom de *Joguinas* del que n' es autor lo jove poeta D. Manuel Rocanora.

En Rocanora era conegut d' algun temps ensá per la publicació de diferents poesias en alguns periódichs catalans y además per lo seu drama *La dama de Reus* basat en una hermosa cansó popular y desarrollat ab gallardia. La prensa local va ocuparse de dita obra al ser estrenada la temporada passada en Romea, y lo parer de la critica va estar conforme en recoreixer al seu autor qualitats apreciables en qui, com ell, debutava ab tan bona entrada en lo teatro catalá.

Joguinas, es lo primer aplech que dona á la estampa y en ell se dona á coneixer com á possedor de felissas qualitats pera la poesia amorosa.

Se compon l' aplech p esent de una centena de poesias en las quals se cantan ab sentidas notas totas las variants de la pasió amorosa.

Precedeix á la obra un estudiati prefaci escrit per lo il·lustrat publicista D. Conrat Roure, en lo cual s' analisa concientment la colecció en conjunt.

Véginse á continuació unas pocas de las mentadas composicions, com á mostra del volúm darrerament publicat.

J. S.

XVII

Vano tancat es, nena, lo teu cor,
rich enfilall de perlas y safirs
que avara amagas, com preuhat tresor,
ditxós qui al dols impuls de tos sospirs,
obrint sos plechs, sorprengui ton amor.

VXII

Volária ser l' arcoba
ahont dorm mon ángel bell

per sebre de sos somnis
hermosos lo secret,
rebria sas pregarias.
son pur y tebi alé
y 'l nom de qui ella estima
entre sospirs dolcets,...
Mes, no, que 'm migraría
si eix nom no fos lo meu.

LX

¿M' estimas?—extasiada 'm preguntava
un dia, somrient,
y per probarli, foll, entre sos llavis
vaig amagarhi un bes.
Al revéurela avuy li he dit:—¿M' estimas?—
y, com presa d' esglay,
no m' ha dit res, pero, roja y plorosa,
un noyet ha besat!

¡¡HIVERN!!

Teatro Catalá

LO QUE NO VULGAS PER TU...—Comedia en un acte, en prosa, original de D. Lluís Llibre. Estrenada la nit 7 del corrent en lo Teatro Novetats.

Es un juguet que 's recomana per la vivesa y naturalitat del diálech, abundant en acudits, justos alguns, y poch acertats los de condició atrevida.

La execució fou molt bona á cárrech de la Srta. Sala y dels Srs. Daroqui, Odena y Fernandez.

Va aplaudirse molt y siguió demanat l' autor.

L' ESCORSO.—Drama en tres actes, en prosa. original de D. Ignasi Iglesias. Estrenat la nit 9 del corrent, en lo Teatro Granvia.

Per esser la obra deguda á un company de Redacció, crevém prudent no pervaleixi avuy nostra opinió, concretantnos solsament á donar á conèixer la que ha merescut per part de la premsa local, extractantne los principals párrafos á fi de no dar massa extensió á la present ressenya.

Entre el sinnúmero de producciones insulsas, arreglos de idiomas extranjeros las más que vienen estrenándose en nuestros teatros durante la presente temporada, ha surgido, por fin, una obra como *L' Escorsó*, verdaderamente digna de especial mención.

El drama de dicho título original del joven escritor don Ignasi Iglesias es su debut en el teatro; pero un debut brillantísimo que revela nada comunes dotes y y que en muchas escenas y situaciones logra indiscutiblemente colocarse á la altura de los grandes maestros.

L' Escorsó es una obra de argumento sencillez y sóbrio. Escrita en prosa, no caben en ella cadencias y armonías de lenguaje que deslumbren y distraigan el espíritu del espectador haciéndole olvidar las deficiencias ó inverosimilitudes del argumento ó del desarrollo escénico, y desarrollándose su acción entre obreros, hállase exenta de decoraciones, trajes y escenas de conjunto que creen efectos y situaciones ó robustezcan el interés dramático.

Es esos personajes moviéndose en reducido campo de acción, pero impulsados por pasiones poderosas y vehementes; pero reales.

Jordi hombre rudo y brutal por temperamento y educación; pero locamente enamorado de su esposa, llega al crimen por los celos que hábilmente le sugiere un íntimo compañero de trabajo inspirado por el despecho de no ser correspondido en su amor á la mujer de *Jordi*. *Jordi* es maquinista y el traidor, *Llorens* fogonista en una misma locomotora de la línea de los ferrocarriles del Norte.

En el intermedio del primero al segundo acto se desarrolla un drama horrible que recuerda vagamente el último capítulo de *La Bête Humaine* de Zola.

El marido celoso, al pasar por un puente arroja desde la plataforma de la locomotora al que cree ladrón de su hora, á *D. Rafael*, jefe de servicio.

En los primeros instantes nadie sospecha del criminal, que llega á su casa, presa del más horrible remordimiento.

Este segundo acto es de gran interés y en la escena culminante entre los dos esposos, el público interumpió la representación con sus aplausos, hasta obtener la salida del autor.

Al final de este acto sorprende *Jordi* á su amigo íntimo intentando seducir á su mujer, pero al intentar castigarle le detiene *Llorens* llamándole asesino.

El tercer acto decae algo, tal vez porque algunas es

cenas se alargan demasiado, tal vez tambien porque es tal la tensión dramática en que se hallan situados los personajes que se hace sumamente difícil interpretarla.

En resumen; hay en el drama, tres figuras admirablemente trazadas, las de *Jordi*, *Laya* y *L' escorsó* y el lenguaje es sumamente apropiado.

En el desempeño distinguieronse la señora Verdier y los señores Tutau, Oliva, y Llibre.

(De *El Noticiero Universal*.)

Se ha estrenado en este coliseo un drama trágico titulado «*L' escorsó*», original de don Ignasi Iglesias.

El éxito alcanzado por esta producción ha sido muy satisfactorio.

(De *El Suplemento*.)

S' ha estrenat últimament en lo Teatro de la Granvia 'l drama catalá en tres actes y en prosa *L' Escorsó*, original de don Ignasi Iglesias.

La numerosa concurrencia que hi havia en dit teatro rebé 'l drama ab molt aplauso, sobre tot en sos dos primers actes que son segurament los millors de la obra.

Lo senyor Iglesias fou cridat al palco escénich, no sols á la terminació de tots los actes sino també en mitj d' ells, seguidament després d' una de las escenas més ben deixadas.

L' Escorsó es la primera obra dramática del senyor Iglesias; mes aixó no obsta pera que sembri d' autor ja experimentat y destre en evitar las dificultades escénicas.

En efecte, en lo drama 's desenrotlla un argument senzill é interessant essent l' interès graduat en pressió ascendente: los personatjes se mouhen ab desembrás; enrahonan, generalment no fent discursos; las escenas resultan rodonas, motivadas las entrada y sortidas y alguns dels caràcters acusats ab bastant vigor.

La prosa es senzilla y bastant natural.

Aquestas condiciones, donchs, proban sobradament que l' éxit fou merescut.

Hi contribuí ademés una bona interpretació.

(De *La Renaixensa*.)

En lo número próxim continuarem copiant de la premsa setmanal.

A CASA L' ALCALDE.—Saynete en un acte, en prosa, original de don Emili Vilanova. Estrenat la nit del 12 del corrent en lo Teatro Romea.

Lo popular escriptor sembla que s' hagi imposat la tasca de anar transportant á la escena l' acció de sos millors articles.

Aquells cuadros plens de vida en lo llibre, ¿la conservarán en la nova forma? Creyém que no.

Deu variar tant la del llibre ab la escena que l' ample camp de aquell ha de quedar molt reduhit pera l' acció de aquesta, ja que sas escasas dimensions no permeten entretenirse gaire ab los personatges.

Molta falta de aquesta condició s' hi nota en l' última producció de Vilanova. Las escenas son llargas algunas, altres poch claras y faltas de unitat. Los xistes, si be abundants, abusantne molt sovint ja que n' hi ha algun que corrent de boca en boca no se 'l deixa fins havernhi tret tot lo such.

Agradá l' obra? Si, perque s' hi rigué y aplaudí, fundant os en que l' estreno del *Qui... compra... maduixas* fou rebut fredament y en cambi tothom sab lo gran número de representacions que se n' han donat després.

En lo desempenyo de *A casa l' alcalde* s' hi notá inseguritat y en las últimas escenas molta confusió.

J. XIMENO.

PONCELLETAS HUMANAS

ODAS SERENAS

La veritat es que ja 'ns trovabavam anyoradissos pensant passar la fi d' any sense saborejar las dolcesas que enclouen sempre los pomells de poesia de Apeles Mestres. Per aixó la sorpresa ha sigut major al rebre lo elegant y cuydat llibre del mentat autor, publicat fa pochs dias ab lo nóm que posém de capsalera.

La edició está feta ab pulcritut extremada y va ilustrada ab una bella portada y vinyetas preciosas, tot de mà del dibuixant poeta, com es de suposar y conté XVII composicions á quina millor, puig si en totes hi ha que admirar l' esplendor d' imatges y lo intatxable de la forma, de mes, á mes, en algunas d' ellas s' hi veuen pensaments dels que fan exclamar: aixó es, quina nota mes justa; quin naturalisme mes encantador.

La circumstancia de no esser lo llibre destinat á la venda pública y si essent unicament un delicat obsequi fet per l' autor als seus amichs, nos veda d' emetre respecte d' ell nostra humil opinió referent á la qualitat de *Odas Serenas*; no obstant, en compensació y com á deferencia que es molt d' agrahir á Mestres, reproduhirém algunas *Odas* en lo número de la setmana vinent.

Pero no acaba aquí la deferencia que l' autor de *Margaridó* te ab nosaltres, puig qu' hem rebut exemplars de la obra com á obsequi d' amistat y també l' encàrrech de regalarne un á n' aquei dels col·laboradors de Lo TEATRO REGIONAL que á concepte de la Direcció mes ho mereixi.

Com cumplir bé aquesta delicada comanda? Molt hi havém pensat y trobém que la millor forma es concedir-lo en públic Concurs quals *Bases* anirán publicadas la setmana próxima. Nostres col·laboradors quedan des d' ara avisats pera lo *Desé Petit Concurs* de Lo TEATRO REGIONAL.

No podém acabar aquestes ratillas sense donar mostra de viu agrahiment al poeta ofertor del premi, y al ferho interpretém la voluntat de tots los favoreixedors de Lo TEATRO REGIONAL.

J. BRU.

COMPOSICIÓ DISTINGIDA EN LO NOVÉ PETIT CONCURS

LAS BOMBOLLAS DE SABÓ

FABULETA.

Sentadet en lo jardí
sobre alfombra com ell tendre,
alegro y rialler
meteix que 'ls pardals que 'l cercan,
un angelet d' aquest mon

tranquilament joguineja:
fá bombollas de sabó;
fá bombollas á dotzenas.

Te una palla en una mà,
en l' altra ma una xicreta
que de liquit llapissós
está fins á mitja plena,
Y, bufa que bufarás
ab la palla en l' aigua térbola,
de bells crestalls fa penjolls
que la xicra boy cobreixen.

L' aura escampa per l' espay
las bombollas que suau bressa....
¡Qué bonicozas que son
ab los colors qu' ofereixen!...
Unas semblan richs diamants,
altras son mateix que perlas,
claras igual que un espill
reflexe de la bellesa....

Mes, tantas com ne va fent,
l' aire s' en dú en sas aletas,
y l' infant se posa trist
y alsantse diu ab gran pena:
— Bombollètas, no fugiu;
no 'm deixeu solet, quedeuse;
ben posadas os tindré
á dintre fina capseta...—

Y veyent que son en vá
exclamacions y promesas,
corre, fuig, las persegueix
per tot, per esguerra y dreta:
las agafa, y... pobre nin;
ja acaba la paciència....
Se li fonen cuan las té;
al tocarlas s' extingeixen.

Aixis son las ilusions:
divinas, bellas, deleitan
cuando del home, nin etern,
en la fantasia ardenta,
p. o si un las vol agafar,
prendat de tanta bellesa,
rés... bombollas de sabó
que al tocarlas s' extingeixen.

CLAUDI MAS (JORDI MONTSERRAT.)

Opinió de Querubini en *El duq de la Africana*

Un príncep italiá.

LA NINFA Y 'L FAUNO

Cuadro de Gerbault.

FÁBULA APOLÓGICA

UN PLET

Un parell de gats d' Angola
dintre un rebost estigueren
y á rodolons, sustraqueren
tot un formatxe de boia.

Com qu' equitativament
no 'l sabrian may partir,
resolgueren fer venir
á un mico molt competent.

Mico de molta experiència
y que gran fama tenia
perqué l' animal, sabia
tota la jurisprudència.

—Aquí tens, l' hi digué un gat,
al veurers ja devant d' ell,
la bola que jo y aquell
ore mateix hem robat.

Fesne donchs justícia tú,
partintla en dos parts iguals
y las dos meytats cabals
entregant á cadascú.

Aquell mico intel·ligent
d' alegria riu y sua,
olora y remou la cua
molt filosòficament.

—Acudiune á ma experiència
y l' favor tinch de pagar
com amich y hos vuy mostrar
qué so mico de conciencia

Lo formatxe partiré
y per ferho mes ben fet,
á pes de tirabuquet
las dos parts igualaré.

Y per no promoure agravís
treu lo mico una balansa,
quan un gat ja ab esperança
comensa á lleparse 'ls llavis.

L' altre gat diu: tu farás
justícia al cas que 's presenta.
Dobla la cua y s' assenta
sobre 'ls dos peus del detrás

Valentse d' un ganivet
que dintre 'l formatje fica,
ne fa dos parts y n' aplica
un tros á cada platet.

Mes no estiguent acertat
á fé aquella partició,
la balansa ab fruició,
s' inclina cap á un costat.

Com que 'n sobrava un bon tros
á la part que mes pesava,
per igualar ell que clava
ceixalada á na 'l mes gros,
mes com va esser l' arrancat
doble que la diferencia,
al repetir la experiència
doná l' mateix resultat.

Y axis pretenent buscar
la igualtat qu' ell exijia,
tot lo formatxe s' cruspia
sens pogerlo nivellar.

—Veig que molt ja t' hi repenjas,
esclama un gat ab coratje,
jo no he robat lo formatxe
per mirar con tu te 'l menjas,

Y diu l' altre gat mes grós

entre enfadat y entristit;
Dónam á mi 'l mes petit,
al menos ne tindrè un tros,
que ja 'm comenso á enfadar
veyent lo qu' esta passant;
tu pe 'l nostre bé mirant,
no fas res mes que menjar.
Y 'l jutje diu fent lo bot
á n' als pobres litigants:
fills meus, la justícia es ans
que nosaltres y que tot.

Y altre cop torna á pesar
igualant á mossegadas;
las balansas ocupadas
no paravan d' oscilar
y 'l mico molt satisfet
de su hourada professió,
va demostrant sa afició
á la práctica del dret.

Cuan de la balansa 'l piu
tantost ja no s' bellugava
perque solsament quedava
alguna crosta, ell que diu:

Litigans, tingueu entès
que 'ls treballs de curia 's cobran.
Aquestos bossins que sobran
son pe 'ls gastos del procés.

B. TORROMÉ

Per la traducció, A. BRASÉS

SANS.—Diumenge passat per la tarde en la Societat «La familiar obrera de Sans» se donà una representació del saynete *Qui... compra... maduixas* quina interpretació sigui bona.
B.

MASNOU.—Diumenge 17 de aquest mes, la companyia de aficionats del Cassino Familiar de aquesta vila volen fer una funció á benefici dels soldats de Melilla, posant en escena lo drama en tres actes *La banda de bastardia*, qual funció será en lo teatro públich de la vila.
M. B.

ARENYS DE MAR.—Diumenge passat posaren en escena la companyia de aficionats de Calella, en lo Teatro Principal d'aquesta vila, lo bonich drama catalá en tres actes *Lo punyol d'or*. Lo desempenyo no deixá res que desitjar, puig se portaren admirablement tots los que hi prengueren part, sobresortint la senyora Boix que estigué molt bé en tots tres actes.

Per fi de festa, representaren la comedia catalana *La sala de rebre* que divertí á la concurrencia qu'hi havia en lo teatro.
P.

MONTBLACH.—En la societat «La Catalana» hi actúa desde '16 de aquest mes, la companyia de cant y declamació dirigida per lo primer actor D. Llorens Intentas de la que forman part dos reputadas actrius, reforçada ademés, dita companyia, per los aficionats de la esmentada societat y element jove del «Círculo Calvo».

Ademés de obras castellanas, s'han posat en escena obtenint aplausos *Un dinar á Miramar* y *Una senyora sola*.
C.

A MONTSERRAT

SONET

Un jorn vaig estimarte, hermosa nena:
llavors tu 'm feyas veure que m' aymavas
mes, jo; may vaig pensar que m' enganyavas
fins que mon cor vaig veure omplert de pena.
Are ja estém renyits no 't tinch cap treua
ni cap d'aquells periódichs que tu 'm dabas.
¿Recordas quan mos versos declamavas?
Pensant'ho, de tris or mon cor s' omplena.
Mes un remey me queda, pogué aymarte,
després lo véuret sempre, prenda mia,
y al últim ¡oh, quín goig! poguer besarte.
No 't creguis qu' al di aixó 't faig traydoria:
un retrato que 'm vas dar no vaig tornarte
¡y aquest lo estich besant de nit y dia!

SALVADOR BONAVIA.

LOS QUE PRIVAN

NOTAS

Cuan tu cantas, també canto;
cuan tu ploras, ploro jo.
Que son mon cor y 'l teu, nena,
un mateix cor.

Qué es la flor, si 'l sol no mostra
sos preciosíssims colors?...
Qué es lo cor, si no l' adorna
la flama del pur amor?

Es ta mirada, ma vida.
Es ton bes mel que va al cor.
Ton abrás llas de rosellas.
Ton amor ma gloria. Tot.

¿Qué t' he fet que així 'm maltractas?
¿Per qué jugas ab mon cor?
Per qué rius cuan jo sospiro
ple de dolor?

JOSEPH ESCACHS Y VIVED.

A POSTA DE SOL

Sentada sobra unas rocas
prop del mar hi há una nineta.
poch distant una barqueta,
y dins d' ella un pescador.
Mitj sonriu y á un temps suspira
la enamorada doncella,
y 'l fadri mirantla á n' ella
sent glatir ab forsa 'l cor.
Remant lleuger sa barqueta
vers las rocas en amina,
y al saltar, á dins, la nina,
un petó s' ou ressonar.
La barca pel vent empesa
va fugint com sombra vaga...
y enrogit lo sol s' amaga
deixant que 'ls bressi la mar

GUILLÉM TORRES

Mre. CHUECA autor de la música de *Los descamisados*.

COP DE SABRE (?)

—Apropòsit. ¿Qué sabs de la cuestió de Melilla?
—Que ab aixó dels gastos de la guerra hi quedat sense un céntim,...

TEATROS LOCALES

ROMEA.—Nos prometeren novetats y per ara comensan á cumplirlas. Dimars s' estrená lo saynete *A casa l' alcalde* quina ressenya vá en lo lloch corresponent seguirá després lo drama de Soler *Las claus de Girona* del que creyém poguer ocupárnosen en lo número vinent y continuarán *Café concert y Restaurant*, saynete, y *Lo terceto del Faust*, juguet lirich.

TIVOLI.—*Un viaje imprevisto* no ha desmentit lo que venia dihentse referent á esser un espectacle brillant.

En efecte, las decoracions son digna obra del pintor D. Sebastián Carreras y serán admiradas y aplaudidas durant las molts nits en que acudirá lo públich tot, de Barcelona. Mereix també aplauso la música del mestre Cotó per alguns dels números en que ha lograt asseverar mes la justa reputació de son nom.

En quant al libre, es la part que menos gloria conseguirá per esser de lo mes pobre y descolorit que pugui demanarse.

La execució, considerant la modestia dels artistas que hi prenen part, es prou bona.

Resum: que tenim *Un viaje imprevisto* per dias.

NOVETATS.—Lo melodrama *El testamento perdido* no 's recomana gran cosa. Abunda en situaciones dramáticas tant poch naturals que pocas son las que arriivan á interessar. Es sols de aquestas últimas la de la nena en lo segon acte. No es gens justificat lo final del tercer acte. Y en quant al licor maravillós del últim acte va ferse molt be en suprimirlo en las representacions successivas.

Lo desempenyo, passat de la nena Daroqui, que ho fá molt rebé, los demés en lo primer dia, sols estigueren passables.

En la secció de Teatro Catalá, nos ocupém del estreno de *Lo que no vulgas per tu...*

Próximament s' estrenará *La Hostalera de la Vall* original de J. Riera y Bertrán, drama en un prólech y quatre actes.

ELDORADO.—S' estrená la setmana passada lo saynete lirich *Los descamisados* quin libre es abundant en xistes que anin an l' acció, la que es ben trobada y enclou la corresponent lissó pera los que per fatuositat pretenen deixar lo treball per la política.

En quant á la música, que no te altre mal qu' havernhi poca, se recomana sols dihent que es deguda al mestre Chueca quina popularitat es ben coneguda. Per aquest motiu creyém avuy oportú publicar lo seu retrato.

GRAN VIA.—Ja lostres lectors haurán llegit en la secció de Teatro Catalá las opiniones estampadas per diferents periódichs, referents al éxit que ha obtingut lo drama *L' escursó*. Plaunos consignar aquí que la execució es inmillorable y es feta ab verdader carinyo. Tutau interpreta son personatge ab tot lo cor valguent una ovació. Libre s' enmotilla en lo vil Llorens y d' aixó n' es bona proba las frases que algun espectador de bona fé li dirigeix. Y aixis mateix han creat be los demés personatjes las Sras Verdier y Pallardó y los Srs Oliva, Serrallera y Montero: rebin de tot cor l' aplauso de aquesta Redacció.

Per avuy estí anunciat l' estreno de *La pescadora de Arenys* y próximament se verificará lo de *Teodora*.

CIRCO ESPAÑOL.—Ab molt bon acort s' ha donat alguna representació de la bonica sarsuela catalana *La guardiola*, continuant ab las que mes éxit han obtingut mentres s' adelantan los treballs de la sarsuela d' espectacle *Cuento de Hadas*.

LABRUGUERA.

Lo que voldrian alguns enamorats.

NOVAS

—Componen lo folletí del número d' avuy las planas 17 á la 24 de la comedia *Los aucellets*.

En un dels números vinents, indicarem la obra que seguirá á n' aquesta.

—En lo Teatro de Novetats de Madrid s' ha estrenat ab bon éxit una comedia de màjica i nomenada *La paloma azul*.

—Lo 18 del mes passat s' estrená á Codogno, *Marcella*, ópera del mestre Lluís Mazani. Obtingué important éxit.

—La primera llista de suscripció pública pera erigir á París un monument á la memoria de Gounod, ha produhit mes de 70.000 pessetas.

—Lo públich de Madrid rebé ab mostrars de desagra-do lo estreno de la sarsuela en tres actes *Los mostenses*, que 's verificá la setmana passada.

UN DIA DE VENT

¡Ay que 'm fuig la pell!

Una serp... una serp.

S'atribueix lo mal éxit especialment á las escassas condicions de la lletra.

—S'ha posat á la venda la bonica parodia de *Maria na* que ab lo títol de *La Nana* fou estrenada com saben nostres lectors ab molt éxit lo més passat en lo Teatro Granvia.

—En la quarta plana de las cubiertas d'aquest número veurán nostres lectors los datos y condicions del extraordinari qu'estém preparant

—Próximament tindrà lloch en lo Teatro Novetats l'estreno de *La Lola* parodià catalana del popular drama *La Dolores*.

—Hem rebut l'almanach de *La Esquilla de la Torratxa* quina importancia es popularment coneguda pera que nosaltres poguém ferne l'elogi entretingut que per sa importancia se mereix.
Gracias per l'atenció

—Ab una brillant sessió académica inaugurarà lo present curs lo Centre Escolar Catalanista.

—Dilluns passat inaugurá sas funcions, en lo bonich Teatro Granvia, la distingida Societat *Centro Cómic*h, quals socis s'esmeraren en obsequiar á la numerosa y selecta concurrencia que ompli dit teatro

La execució de las obras que s'posaren en escena si-gué bona per tots los que hi prengueren part.

—Divendres de la setmana passada assistirem mediant atenta invitació á la gran festa organizada per lo Foment Catalá de Sans.

Se celebrá una important vetllada musical, executant magistralment alguns números, un septimino compost de coneguts professors

Formaren part del programa las cansons catalanas del compositor Masclans *Coneixensa* y *Desengany*s que foren molt aplaudidas.

Entre 'ls artistes que hi prengueren part, recordém las Stas. Galtés y Alfonso y 'ls Srs Pocovi, Masclans y Parera.

La concurrencia tan numerosa com distingida passá una part de la nit ballant un escullit programa que executá lo septimino avans dit.

L'edifici tan interior com exteriorment, estava espléndidament adornat embelint la fatxada mes de dos-cents llums de gas y una magnífica andera catalana.

—De nostre constant colaborador Guillelm Torres, hem tingut lo plaer de rebre carta de Melilla, donant-nos també noticias del company F. Mario.

Tres son los colaboradores que sabem se troban en lo

camp de la guerra, ja que hi ha que anadir també á Jos ph Franque-a, quin nom ha honrat varias vegadas aquestas planas, ab sos trevalls.

Al dar aquestas noticias plaunos comunicar á nostres favoreixedors que setmanalment s'envian bon número d'exemplars de *Lo Teatro Regional* al campament de Melilla ahont s'hi troban sers desitjosos de la prosperitat de nostra publicació, com nosaltres de poder prompte abassarlos á son retorn.

—Pera lo Certámen de obras dramáticas catalanas en un acte, que, com saben nostres lectors, convocá lo Centre Cómic h Parcelonès y que ha de celebrarse lo 1 de Febrer vinent, en lo Teatro Granvia, se han rebut ja sis obras ab los següents títuls, segons nota que 'ns ha passat la Junta.

1. *Una partida de solo* (comedia).—2. *Un litógrafo empenyat* (monòlech).—3. *Un periodista per forsa* (tragedia).—4. *L'ambició de la Tomasa* (desengany en tres quadros)—5. *Afartam y dígam moro* (saynete).—6. *Una mosca vironera* (apropòsit)

Lo que 's fá públich per satisfacció dels interessats.

CUL DE SACH

Un autor dramátich troba en lo carré á un crítich.

—Tinch lo gust—li diu— de ferli á saber que á la fi he escrit un drama en dotse quadros, acceptat já per una empresa.

—¡Dotse quadros! — esclama lo crítich — Pero... desgraciat! ¿No compren que no hi haurá temps de poguelshi xiular tots en una sola nit?

ESCRIBINTLI

«..ja sabs qu'estich disposada á sacrificarte la meva juventut...»

XARADA

—Ola, Pau, què tal, com va!
 —Ja ho pots veure, aixís, aixís.
 —Saps que t'has tornat molt magre
 desd' que no te havia vist?
 —Be, pro per xo no t'en riguis...
 —No, que dich la veritat:
 —Si també m'ho digné un dia
 ta cosina la dos quart.
 —La que jo hi era promés?
 Què vas renyir ab la tres-dos?
 —Si, perque era massa jove
 y no entenía ab amors.
 —Y donchs are ab qui ets promés?
 —Que no ho saps! ab la total!
 es aquella que aquell dia
 varem dina a Miramar.
 —Ab aquella estas promés?
 —Si, y no t'te de admirar
 perque no du cap dos-hu
 que li fassi abaixar cap;
 conque vindrás a las bodas?
 —Hu minyonet no pot ser...
 li vaig plaçar carabassa.
 —Y donchs, per qué així vas fe?
 —Perque vegi que postis as
 portava la tot sas dents
 y ambé sa cab llera
 y altres cosas que jo sé
 la vaig enjega al bordell.

P. CATALÁ.

La solució en lo número pròxim

Solucions als enigmas insertats en lo número 96.

XARADA.—Ca-mi-se-ri-a.

TARJETA.—El duo de la Africana.

GEROGLIFICH.—Mal herba may mort.

Correspondencia

Ramon Toste, Avelino de la Y, Martí Virella, M. O. Serra, Jaumet de ca la Padrina, Carlos Fornells, Valenti Ibisa, Un perdut, Mariano Calsins, Romualdo Beniset, P. Brunet, G. Figueras, M. Pompidó, V. Roig y V., Ernest de las Serras, Agustí N. O. y M. Riusech: no va lo que han enviat.

Valls J., Pere Audran, Calis Reyna, Ferran Frigola, un romàntich, Joseph Bofarull Riubals, M. P. Castells, Manrich, Tibilis Pata, Armand de Dorda, Rey de casa, Filarmónich, Dos germans y Martí Bonet-fois: anirà alguna cosa.

Mateu Santigosa, ja ho veurà en las cubiertas d'aquest número.—Lluís Gumir, no hi ha facilitat, veurém més endavant.—Ramon M. T., tot es excés de modestia.—Manuel Llopart, resulta confós.—Salvador Bonavia, tots, menos Felicitació.—J. del Castell de Iluro, resulta massa intim.—Joseph Roig y Codorní, anira sens titol.—E. F. Soler, lo dibuix no es prou correcte.—Ferrán de la Farga, es mal versificat.—Kossendo Coll, hi ha intenció pero la forma es dolenta.—J. Ferrer y P., es poch cuydat.—A. Pal eja, cap al final s'espantia.—Jaume Padró y Grané, anira.—Joseph Escachs y Vivad, es casi repulsiu.—Joan Garcia, J. Gira t., arlos Llofrin y Anton Soley, gracias, en l'atenció.—M. Pont, anira.—Eur ch Bayona, igualment.—J. Grau Llanes hi ha intenció pero versifica malament.—Enlli Molas, hauria d'arreglar-se bastant.—Un camell, ja s'heu qu'es poeta i aiga, practiquis més.—Ventura Grifell, no es publicable.—Bossendo Santies eban, no pas per ara.—Joseph Pujals, la forma no es bona.—Joan B. Garcia, han de ser funcions catalanas.—Arquer, ja t'n parlarem de la de dema.

LO COIX Y LA HOSTALERA

—Me dareu sopar, bona dona?

—¡Qu' es trist l'esser coix!...

—Menjeu... menjeu, bon home.

—Ara á cobrar á ca 'n Poldo.

PENSADAS

Premiadas ab 35 pessetas

TERCERA INSERCIÓ

En un sobre perfectament tancat y lacrat hi ha una papeleta ab una cantitat, que es la que té d'acertarse. Lo número tancat está entre 'l 2000 al 3999.

En la quarta plana de las cubiertas, hi ha una papeleta pera aquest objecte. Hi escriuen lo número que 'ls sembla y poden depositarla en lo bussó del periódich.

Poden repetir la operació tantas vegadas com vulguin. Totas las papeletas entran en sort.

Aquesta operació podrà ferse ab lo número present y següent. En lo dissapte, 30 del corrent, publicarem lo número de la sort y de tots los que haurán obtingut premi.

PRIMER PREMI 30 RALS

o primer que acerti lo número tancat.

DOS PREMIS 10 RALS

á cada un de s dos números que s'aproximin més al número exacte.

CINCH PREMIS 4 RALS

á cada un dels cinch números que segueixen en aproximació.

TRENTACINCH PREMIS 2 RALS

á cada un dels trentacinch números que segueixen en aproximació

Quinas cantitats suman un total de 140 RALS.

Lo sobre ó plech que tanca lo número que deu acertarse, se troba en aquesta Administració, á disposició del que vulgui veurel y ferbi alguna contrasenya.

En cas de que més d'un acertés lo número exacte, lo que arriui segon se 'n portará los dos segons premis y lo tercer los cinch tercers.

Y desde ara ja poden assegurar que pot treurers la rifa sense comprar bitllet.

Barcelona—Imp. Alsina y Clós, Muntaner, 10.